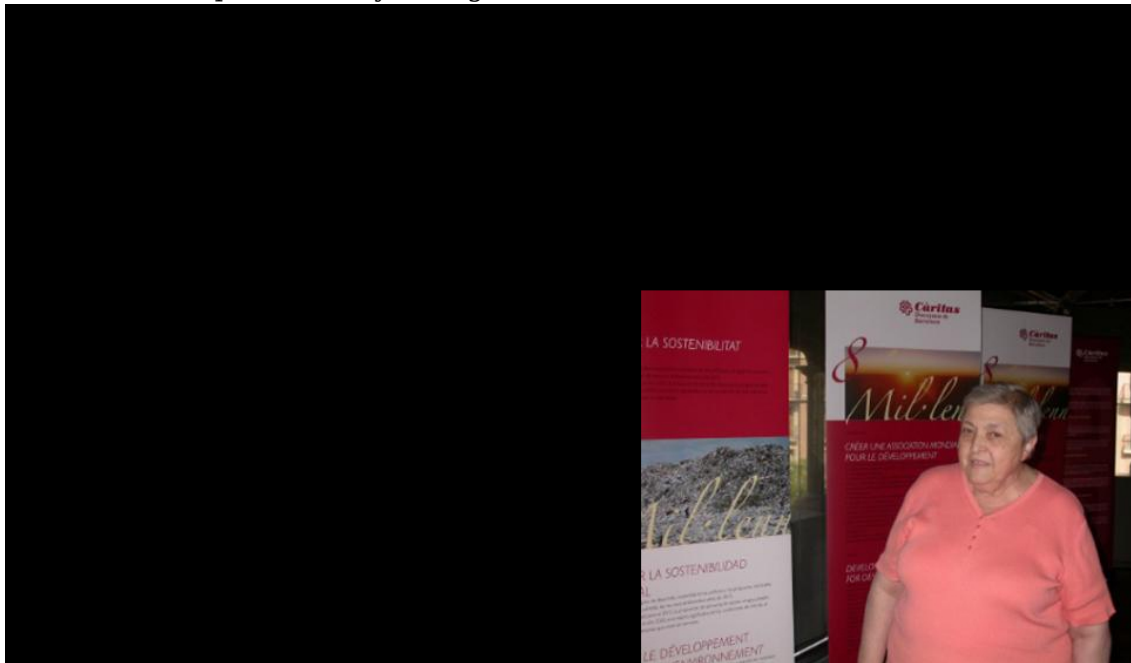

L'activista cristiana Núria Gispert, Medalla d'Honor del Parlament

Dm, 9/07/2013 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterri -CR) “Vaig començar a ser voluntària als 14 anys en una escola del suburbi de Can Tunis els diumenges a la tarda, ensenyant el catecisme i parlant amb les mares i els infants. Avui, després de 60 anys, continuo el meu voluntariat a Braval, que crec que és un punt de referència pel treball que està fent al barri. Quan vaig començar el meu voluntariat no hauria pogut respondre a la pregunta "perquè faig voluntariat?". Va ser una crida de Déu, que em va fer entendre que a més d'estudiar havia d'ajudar els altres. Han passat molts anys, però ho recordo com si fos avui”.

Així [explica Núria Gispert](#) l'inici de la seva trajectòria dedicada als altres que li ha valgut que aquest dimarts el Parlament de Catalunya li [concedís el seu màxim guardó](#), la Medalla d'Honor del Parlament. Aquest any han optat per distingir tres dones per “reconèixer la incidència creixent de les dones en diferents àmbits de la vida pública a Catalunya”, i entre elles, l'exdirectora de Càritas Diocesana de Barcelona i exregidora de l'Ajuntament de Barcelona. Juntament amb Núria Gispert i Feliu han distingit la cuinera **Carme Ruscalleda i Serra**, i la biòloga **Anna Veiga Lluch**.

El Parlament reconeix a Núria Gispert “una trajectòria vital marcada pel compromís social, que l'ha portat a participar en la política municipal, l'activisme veïnal i cívic, i en moltes iniciatives de caire solidari”.

Nascuda a Barcelona el 1936, es va formar en els escoltes i es va diplomarse en magisteri. Mare de família, la seva implicació social es va desenvolupar principalment al barri de Sant Andreu de Barcelona a través de l'Associació de Veïns i de les associacions de pares. Allà fa el salt a la militància política al PSUC durant el franquisme. Per aquest partit es escollida regidora en el primer consistori democràtic el 1975. Després s'incorpora al PSC i continua com regidora

fins el 1995. Les seves activitats municipals estan vinculades a serveis socials, infància, habitatge, cultura i moviments cívics.

Mai va amagar la seva [militància cristiana](#) i el 1995 va ser escollida per participar en les sessions del Concili Provincial Tarraconense on va defensar les actituds més obertes, socials i de compromís eclesial amb la cultura catalana. El 1998 el cardenal Carles la va nomenar directora de Càritas Diocesana de Barcelona, responsabilitat que va exercir fins el 2004. També va ser dos anys presidenta de Càritas Espanyola.

Va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i els darrers anys ha col·laborat en diverses institucions socials i cíviques com el Consell Deontològic de l'Associació de la Premsa de Madrid, la Fundació del Consell de la Informació de Catalunya, el Centre d'Estudis Jordi Pujol o fundacions com Trini Jove, Olof Palme, Vicenciana, Pere Tarrés i Fundació Catalana de l'Esplai. També col·labora intensament amb la ONG [Braval](#), que ofereix suport educatiu als nens del barri del Raval de Barcelona. Personalment, destaca la seva energia i una loquacitat extrema en la defensa de les seves conviccions.

Com és habitual, el lliurament de la Medalla d'Or es farà el 10 de setembre al vespre en la vigília de la Diada Nacional de Catalunya. L'any passat van rebre el premi les [Càritas de Catalunya](#) conjuntament amb Omnim Cultural.